

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/253/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200925
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014200925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove, so sídlom Masarykova 6, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Kežmarok, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Dr. Alexandra 61, Kežmarok, za účasti: 1. J. R., trvale bytom B. XXX/XX, D., 2. E. D., trvale bytom L. XXX/XX, P., 3. Z. R., trvale bytom O. X, 4. Ing. O. Z., trvale bytom X. XXX, L., 5. Ing. X. O., trvale bytom Y. XXX, 6. Poľovnícka spoločnosť Úsvit, so sídlom Okružná 219, Stará Lesná, o preskúmanie zákonnosti opatrenia bývalého Obvodného lesného úradu v Kežmarku č. 2013/108-2 zo dňa 14. marca 2013, na odvolania žalovaného a účastníka konania 6. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/55/2014-36 zo dňa 20. mája 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania žalovaného a účastníka konania 6. o d m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 6S/55/2014-36 zo dňa 20. mája 2015 zrušil opatrenie bývalého Obvodného lesného úradu v Kežmarku č. 2013/108-2 zo dňa 14. marca 2013 podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal, nakoľko tento si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne preukázateľné trovy konania mu ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania žalovaný a účastník konania 6.

Účastník konania 6. v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré odporuje zistenému skutkovému stavu. Zároveň súdu prvého stupňa vyčítal, že výrok nemá oporu v odôvodnení rozsudku a je v rozpore s obsahom spisu. Mal za to, že súd prvého stupňa postupom podľa § 250j ods. 3 OSP, ako aj tým, že v poučení napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné, účastníkovi konania nezákonne odňal možnosť podať odvolanie, čím porušil jeho ústavné právo na prístup k súdu a na spravodlivý proces, čo podľa odvolateľa zakladá jeho právo proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie. Ďalej namietal, že súdom vo výroku vyslovený dôvod zrušenia opatrenia nie je daný, čo preukazuje jednak obsah súdneho, ako aj administratívneho spisu. Zdôraznil, že zo spisového materiálu vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie súdu, že mu nebol správnym orgánom predložený úplný administratívny spis. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky judikované pod č. R 66/1998, v zmysle ktorého za úplný administratívny spis je považovaný úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci, vrátane originálov dokladov o doručení rozhodnutia. Za nesprávny považoval záver súdu prvého stupňa, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v tomto prípade vidí dôvod neúplnosti predloženého administratívneho spisu v tom, že v predložennom úplnom originálnom spisovom materiály nie sú aj doklady o vlastníctve a plnomocenstve osôb, ktoré zmluvu podpísali, pretože si ich správny orgán nevyžiadal. Tvrdil, že uvedené vylučuje zrušenie opatrenia správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 OSP. Poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/68/2009 uviedol, že dôkazom toho, že správny orgán súdu predložil úplný administratívny spis je aj to, že súd prvého stupňa od správneho orgánu nežiadal doplnenie administratívneho spisu. Mal za to, že uvedené zakladá prípustnosť odvolania proti predmetnému rozsudku. Doplnil, že nedostatočné zistenie skutkového stavu je dôvodom zrušenia rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, pričom pri tomto dôvode zrušenia je odvolanie prípustné podľa § 250ja ods. 1 OSP. Zároveň dal do pozornosti, že v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je priamo upravená otázka podania odvolania pri nesprávnom poučení o možnosti podať odvolanie, preto v tomto prípade je potrebné v súlade s § 246c OSP aplikovať na túto situáciu § 204 ods. 2 OSP.

Žalovaný v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal skutočnosť v plnom rozsahu obsahovo zhodné, ako boli namietané v odvolaní účastníka konania 6.

Žalovaný sa k odvolaniu účastníka konania 6. vyjadril podaním zo dňa 17. septembra 2015, v ktorom uviedol, že sa s jeho dôvodmi plne stotožňuje.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu účastníka konania 6. navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol ako neprípustné. Uviedol, že administratívny spis mal prokurátor k dispozícii iba počas vybavovania podnetu na podanie protestu prokurátora. Po podaní protestu prokurátora bol administratívny spis vrátený žalovanému z dôvodu konania o proteste prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolania žalovaného a účastníka konania 6. smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ich bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku (§ 250j ods. 4 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 OSP).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolací súd sa v preskúmvanej veci v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania. Zo znenia ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá OSP vyplýva, že opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP. Ustanovenie § 250ja ods. 3 OSP prípustnosť opravného prostriedku vylučuje.

Konanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je konaním dvojinštančným v prípadoch, keď súd rozhodne rozsudkom podľa § 250j ods. 1 a 2 OSP, avšak v prípade, ak rozhodne podľa § 250j ods. 3 OSP, je konaním jednoinštančným. Toto konanie je upravené ako celok, teda proti rozhodnutiu súdu podľa ustanovenia § 250j ods. 3 OSP zákon odvolanie nepripúšťa.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú OSP uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti OSP akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na to, že žalovaný a účastník konania 6. podali odvolania proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP a s § 250ja ods. 3 OSP musel ich odvolania odmietnuť.

Na margo veci odvolací súd uvádza, že v danom prípade nemá opodstatnenie tvrdenie odvolateľov o nesprávnosti záverov súdu prvého stupňa o skutočnosti, že správnym orgánom bol predložený neúplný administratívny spis. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré taktiež odvolatelia poukázali v podaných odvolaniach, vyplýva, že pod pojmom „spisy žalovaného správneho orgánu“ sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998). V prípade, že žalovaný správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis, alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o začatí správneho konania, prípadnom doplnení návrhu na začatie správneho konania, o priebehu dokazovania, označenie skutočností, ktoré správny orgán považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré nie a prečo, ako aj informácie o možnom zastúpení účastníkov správneho konania. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že administratívny spisový materiál musí byť súdu predložený v takej podobe, aby obsahoval všetky náležitosti, nevyhnuté pre skúmanie správnosti a zákonnosti postupu a rozhodnutí administratívnych orgánov.

Rovnako tak nie je možné označiť za správne tvrdenie odvolateľov o povinnosti súdu vyzývať na doplnenie administratívneho spisového materiálu. Z dikcie ustanovenia § 250d ods. 1 OSP, v zmysle ktorého žalovaný je povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa, jednoznačne vyplýva povinnosť žalovaného správneho orgánu predložiť súdu kompletný spisový materiál, pričom z uvedeného nie je možné vyvodiť povinnosť súdu opätovne správny orgán vyzývať na jeho doplnenie tak, ako to v podaných odvolaniach zhodne namietali odvolatelia.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v

spojení s § 224 ods. 1 OSP a s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.